

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521200789
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2521200789.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v spore žalobcu: R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. I. XX, XXX XX U. I., zastúpený Mgr. Monikou Bartovicovou, advokátkou so sídlom E. Belluša 6752/8, 921 01 Piešťany, proti žalovaným: 1. E. L. B. E. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. I. XX, XXX XX U. I., 2. Y. E. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. I. XX, XXX XX U. I., 3. E. S., rod. S., bytom U. I., XXX XX U. I., o zriadenie vecného bremena, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 4C/9/2021-99 zo dňa 14. mája 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 14.04.2021 zamietol poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 327, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.), § 34 ods. 3 zákona č. 330/1990 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, čl. 20 ods. 1 a 5 Ústavy SR.

1. 1. Vecne súd dôvodil tým, že žalobca sa žalobou vo veci samej domáha zriadenia vecného bremena - práva prechodu pešo a prejazdu osobným motorovým vozidlom cez pozemky na parcelách registra "C" v katastrálnom území U. I. na parcele č. 144/2 (vedená na liste vlastníctva č. XXXX), parcele č. 144/1, parcele č. 146 a parcele č. 147 (vedené na liste vlastníctva č. XX) a to cez ich časti tvoriace súvislý pás v šírke 3 m od hranice so susednými pozemkami na parcele č. 159 a parcele č. 158 (vedené na liste vlastníctva č. XXX) podľa pripojeného geometrického plánu, pričom povinným z vecného bremena je vlastník pozemkov na parcele č. 144/2 (vedená na liste vlastníctva č. XXXX), parcele č. 144/1, parcele č. 146 a parcele č. 147 (vedené na liste vlastníctva č. XX) a oprávneným je vlastník stavby súpisné č. XX na parcele č. 150 v katastrálnom území U. I. (na liste vlastníctva č. XXXX), ako aj osoby odvodzujúce právo prechodu od vlastníka stavby súpisné č. XX, a to rodinní príslušníci a členovia domácnosti vlastníka stavby súpisné č. XX. Domáha sa tiež uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade odstrániť všetky prekážky brániace výkonu práva prechodu pešo a prejazdu osobným motorovým vozidlom cez parcelu č. 144/2, parcelu č. 144/1, parcelu č. 146 a parcelu č. 147, v časti uvedených pozemkov tvoriacej súvislý pás v šírke 3 m od hranice so susednými pozemkami na parcele č. 159 a parcele č. 158 podľa pripojeného geometrického plánu s tým, že žalobca bude povinný uhradiť náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške určenej znaleckým posudkom. Žalobca sa zároveň domáhal proti žalovaným náhrady trov konania.

1. 2. Žalobca sa súčasne domáhal uloženia povinnosti žalovaným v 1. a v 2. rade neodkladným opatrením, umožniť žalobcovi a osobám odvodzujúcim svoje právo od žalobcu (členovia domácnosti žalobcu, členovia rodiny žalobcu) prechod pešo cez vyššie uvedené pozemky, a to žalovaní v 1. a 2. rade cez parcelu č. 144/2, žalovaný v 1. rade cez parcelu č. 144/1, parcelu č. 146 a parcelu č. 147, a to cez ich časti tvoriace súvislý pás v šírke 1,2 m od hranice so susednými pozemkami na parcele č. 159 a parcele č. 158, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Ďalej sa domáhal, aby súd žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť odstrániť všetky prekážky brániace výkonu práva prechodu cez parcelu č. 144/2, parcelu č. 144/1, parcelu č. 146 a parcelu č. 147, v časti uvedených pozemkov tvoriacej súvislý pás v šírke 1,2 m od hranice so susednými pozemkami na parcele č. 159 a parcele č. 158.

1.3. Žalobu vo veci samej a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil tým, že je vlastníkom nehnuteľností na parcele č. 150, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 72 m², parcele č. 153, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 86 m² a rodinného domu, súpisné č. XX, postaveného na parcele č. 150 v spoluvlastníckom podiele 3/4-iny vzhľadom k celku. Žalovaná v 3. rade je spolu so žalobcom podielová spoluvlastníčka týchto nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/4-ina vzhľadom k celku. Žalovaní v 1. a 2. rade sú v celosti bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemkov na parcele č. 144/2, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 632 m², č. 144/4, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 29 m², č. 144/5, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 32 m², č. 144/6, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 73 m², rodinného domu so súpisným č. XX, postaveného na parcele č. 144/6, garáže na parcele č. 144/4, sklad na parc. č. 144/5. Žalovaný v 1. rade je výlučným vlastníkom pozemkov na parcele č. 144/1, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 68 m², č. 145, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 245 m², č. 146, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 220 m², č. 147, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 97 m² a rodinného domu so súpisným č. 21, postaveným na parcele č. 145. Žalobca uviedol, že žalovaná v 3. rade označené nehnuteľnosti neužíva, nie sú mu o nej známe žiadne informácie.

1.4. Súd prvej inštancie mal za osvedčené, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, ktoré nemajú samostatný prístup z verejnej komunikácie. Ďalej mal za osvedčené, že žalovaní v 1. a v 2. rade sú výlučnými vlastníkami nehnuteľností, cez ktoré v ich krajnej polohe prechádza súvislý pás v šírke 1,2 m, stavebne oddelený montovaným betónovým plotom vo vlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade (ďalej len "prechodový chodník"), ktorý po určitú dobu užíval žalobca s rodinou, ako prístup z verejnej komunikácie k svojmu obydliu. Súd mal zo žalobcom tvrdeného skutkového stavu ďalej tiež osvedčené, že bezplatné užívanie prechodového chodníka žalovaný v 1. rade osobne umožňuje po predchádzajúcej komunikácii iba pani U. F. a jej synovi C. F. na komunikáciu z ich obydliu (bývajúcí v tesnom susedstve žalobcu) na verejnú komunikáciu a späť. Súd nemal osvedčený žiaden rozumný a logický dôvod, prečo žalovaný v 1. rade neumožňuje žalobcovi bezplatne užívať prechodový chodník. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že žalobca nepresvedčil súd o nevyhnutnosti potreby dočasnej úpravy vzájomných pomerov medzi ním a žalovanými, keď nemal za osvedčené, že by mal bez vážnych dôvodov ukladať žalovaným povinnosti zasahujúce do ich vlastníckych práv a obmedzovať ich. Žalobca tvrdeným skutkovým stavom nepresvedčil súd o nevyhnutnosti úpravy pomerov medzi ním a žalovanými v 1. a v 2. rade, keď súdu presvedčivo nevysvetlil dôvody, pre ktoré mu žalovaní v 1. a v 2. rade bezplatne neumožňujú užívať ich majetok.

2. Proti rozhodnutiu súd prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C. s. p. keď uviedol, že

- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (písm. b),
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (písm. d),
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (písm. f),
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (písm. h).

2.1. Dôvodil tým, že nemožno súhlasiť s právnym názorom súdu prvej inštancie, na základe ktorého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovelo. Skutočnosť, že súd nemá osvedčený žiaden rozumný a logický dôvod, prečo žalovaný v 1. rade neumožňuje žalobcovi bezplatne užívať prechodový chodník, nie je skutočnosťou, ktorá by bola kľúčová pre posúdenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovanými. Nie je podstatný dôvod, pre ktorý tak žalovaný robí, ale dôsledok tohto konania, t.j. skutočnosť, že týmto svojím konaním znemožňuje prístup žalobcovi do jeho nehnuteľnosti, čím mu bráni túto nehnuteľnosť užívať akýmkoľvek spôsobom, pretože prechodový

chodník je jediným možným prístupom z jeho rodinného domu k verejnej komunikácii a naspäť. Žalobca osvedčil, že prechodový chodník je jediným prístupom k verejnej komunikácii, že mu žalovaní 1. a 2. neumožňujú prechod cez prechodový chodník, brány na začiatku aj konci chodníka zamykajú, resp. podľa svojho uváženia nechajú jednu z nich bližšie k nehnuteľnosti žalobcu pootvorenú, ale druhú pri verejnej komunikácii Q. uzamykajú, osvedčil výstavbu plotu ako trvalú prekážku, ktorá bráni žalobcovi dostať sa k rodinnému domu cez pozemky vo vlastníctve pani U. z opačnej strany z verejnej komunikácie U.. K týmto okolnostiam a pomerom sa súd vôbec nevyjadroval, vôbec ich neposudzoval. V odôvodnení napadnutého uznesenia sa nimi nezaoberal, pričom ich posúdenie je kľúčové a podstatné pre posúdenie neodkladnosti úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Skutočnosť, že žalovaní umožňujú prechod cez prechodový chodník pani F. a jej synovi pánovi F. súd vytrhol z kontextu a posúdil ju na ťarchu žalobcu, pričom táto skutočnosť bola tvrdená práve za účelom preukázania, že umožnením prechodu cez existujúci prechodový chodník žalobcovi a jeho rodine by nedochádzalo k neprimeranému zásahu do vlastníckeho práva žalovaného 1. a 2., pretože prechodový chodník umožňujú užívať obyvateľom susedných nehnuteľností. Z domu žalobcu sa dá na verejnú komunikáciu dostať iba tak, že je nutné preliezť uzamknutú bránu pri verejnej komunikácii ul. Q., alebo plot pani U., čo je nebezpečné, riskantné, nehovoriac o nedôstojnosti takéhoto prechodu. Týmto spôsobom žalovaní 1. a 2. žalobcovi a jeho rodine úplne odrezali cestu k verejnej komunikácii, a de facto obmedzujú ich pohyb a osobnú slobodu, a kamerou bez ich súhlasu sledujú ich pohyb. Ide o šikanóznny výkon ich práva, ktorý nepožíva právnu ochranu. Skutočný dôvod, prečo žalobcovi žalovaní 1. a 2. nedovoľujú prechod cez prechodový koridor je podľa žalobcu ten, že žalovaní majú záujem odkúpiť nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu za nepomerne nízku kúpnu cenu, a zbaviť sa tak pre nich nepohodlných susedov. Žalovaní 1. a 2. ako vlastníci nie sú bez ďalšieho povinní prechod umožniť, pretože žalobca nemá k prechodovému chodníku žiadne právo. Práve z tohto dôvodu sa žalobca domáha práva na súdnu ochranu, ktorá mu je však doteraz odopieraná s poukazom, že by došlo k obmedzeniu vlastníckeho práva žalovaných. V súlade s ustálenou judikatúrou vlastnícke právo žalovaných 1. a 2. však nie je právom absolútnym, je obmedzené vlastníckym právom iných osôb, v tomto prípade žalobcu. Takéto obmedzenie práva žalobcu je popretím rovnocenného vlastníckeho práva k stavbe, ktoré stojí oproti právu žalovaných vyplývajúceho z vlastníckeho práva k ich pozemkom. Ide o konflikt vlastníckeho práva vlastníka stavby s vlastníkom pozemku, a takáto situácia je predvídaná v § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o trvalé vyriešenie vzťahov zriadením vecného bremena práva cesty k stavbe za odplatu, a v § 325 a nasl. C. s. p. možnosťou nariadenia neodkladného opatrenia za účelom dočasnej úpravy vzťahov. Kým však na strane žalovaných v dôsledku neodkladného opatrenia môže dôjsť k iba čiastočnému obmedzeniu užívania nepatrnej časti pozemku v ich vlastníctve, ktorý však fakticky neužívajú, nakoľko ho oddelili plotom za účelom užívania ako prístupovej cesty k nehnuteľnosti žalobcu, teda k obmedzeniu ich užívania dochádza v minimálnej miere, na strane žalobcu nevydaním neodkladného opatrenia dochádza k obmedzeniu jeho vlastníckeho práva tak, že úplne znemožňuje užívanie stavby - rodinného domu vo vlastníctve žalobcu, a tým aj k porušovaniu jeho ďalších práv garantovaných ústavou SR. Súd uvádza, že nemá za osvedčené, že by mal bez vážnych dôvodov ukladať žalovaným povinnosti zasahujúce do ich vlastníckych práv a obmedzovať ich. Práve nemožnosť užívať (nie iba obmedzenie užívania) nehnuteľnosť žalobcu a s tým spojený obmedzený spôsob života v dôsledku nemožnosti dostať sa k svojej nehnuteľnosti vyúsťuje do obmedzovania základných práv žalobcu garantovaných ústavou - právo na osobnú slobodu, právo na bývanie, právo na rodinný život a súkromný život, čo treba objektívne považovať za vážne a dostatočné dôvody na uloženie povinnosti žalovaným 1. a 2. umožniť prechod cez prechodový chodník. Tieto okolnosti žalobca vo svojom návrhu dostatočne osvedčil. V súčasnosti členovia jeho domácnosti sú nútení prespávať u svojich známych a žiť oddelene, všetci členovia rodiny - žalobca, manželka, syn R. C., jeho družka V. N., maloletí vnuci žalobcu nemôžu žiť spolu ako doteraz, dočasne hľadajú útočisko u známych, ktorí nemôžu prichýliť všetkých súčasne. U žalobcu dochádza konaním žalovaných k obmedzovaniu práva na ochranu rodinného a súkromného života, ktoré je rovnako ako právo vlastnícke garantované Ústavou SR. Strata bývania je jedným z najvážnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydlija a každý komu takýto zásah hrozí, musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takého opatrenia na súdne preskúmanie (rozsudok ESLP McCann vs. Spojené kráľovstvo, č. 19009/04, § 50, Európsky súd pre ľudské práva 2008, a Rousk vs. Švédsko, č. 27183/04, § 137). Žalobca sa nemôže do svojho rodinného domu dostať a užívať ho, bývať v ňom, pričom iné bývanie a domov jeho rodina nemá. Súd tieto skutočnosti ponechal bez akejkoľvek zmienky v odôvodnení svojho rozhodnutia. V odôvodnení sa venuje iba tomu, že nemá preukázaný dôvod, prečo žalovaní neumožňujú prechod cez koridor, pričom má za osvedčené, že susedom prechod umožňujú (i keď žalobca osvedčil, že prechod umožňujú iba pánovi F., a aj to v značne obmedzenom rozsahu). V tejto súvislosti žalobca poukázal na čl. 20 ods. 3, čl. 16, čl. 17, čl. 19, čl. 21 ods. 1 a 3

Ústavy SR. Podľa žalobcu je napadnuté rozhodnutie arbitrárne, pretože sa vôbec nevenuje predloženým dôkazom a pre rozhodnutie podstatným tvrdeniam predkladaným žalobcom. Ide o porušenie práva na spravodlivý súdny proces, zaručený tak Ústavou SR, ako aj medzinárodnými dohovormi. Súd neposúdil správne okolnosti daného prípadu, a vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu, keď iba skonštatoval, že zo žalobcom tvrdeného skutkového stavu, ako aj z pripojených spisov, mal súd za osvedčené, že žalobcovi v predchádzajúcich súdnych konaniach o získanie prístupu k obydliu vyhovieť nebolo. Ako podstatnou skutočnosťou odôvodňujúcou neodkladnosť alebo nevyhnutnosť úpravy pomerov však bola v predchádzajúcich konaniach posudzovaná skutočnosť, či sa k nehnuteľnosti žalobcu môže žalobca dostať aj inak. Za účelom osvedčenia nových a zmenených okolností žalobca k žalobnému návrhu pripojil fotografiu a oznámenie pána F., obyvateľa domu súpisné. č. XX, o umiestnení trvalej prekážky, plotu na pozemkoch vo vlastníctve pani U., susediacich s parcelou č. 153 vo vlastníctve navrhovateľa, t.j. plotu, ktorý fakticky znemožňuje komukoľvek dostať sa k nehnuteľnostiam navrhovateľa z druhej strany. Požiadavka súdu nastolená v tomto súdnom konaní osvedčiť dôvod, pre ktorý žalovaní 1. a 2. neumožňujú prechod žalobcovi cez prechodový koridor, je v rozpore s ustálenou súdnou praxou v obdobných prípadoch, a v rámci konania o neodkladnom opatrení sa táto skutočnosť ani hodnoverne preukázať nedá. Práve preto, že neexistuje žiaden rozumný a logický dôvod, prečo žalovaní v 1. a 2. neumožňujú žalobcovi bezplatne užívať prechodový chodník žalobcovi a jeho rodine, pričom obyvateľovi vedľajšej nehnuteľnosti pánovi F., bez právneho titulu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaných, a bez vlastníckeho titulu k nehnuteľnosti, v ktorej býva spolu so svojou matkou, to isté umožňuje, ide o prejav svojvôle žalovaného 1. a 2., šikanózný výkon jeho vlastníckeho práva a zneužitie výkonu vlastníckeho práva na ujmu žalobcu, ktorý nemá k dispozícii iný prostriedok právnej ochrany, nie je možné danú situáciu vyriešiť dočasne do rozhodnutia vo veci samej inak ako neodkladným opatrením, je daná neodkladnosť a nevyhnutnosť úpravy pomerov medzi žalovanými 1. a 2. a žalobcom. Žalovaní na jednej strane napádajú žalobcu, že neodstraňuje havarijný stav nehnuteľnosti, na druhej strane mu bránia vstúpiť na ich pozemok za účelom prechodu k svojej nehnuteľnosti, čím im prakticky znemožňujú prísť k oprave tvrdeného havarijného stavu domu. Keď sa žalobca nevie dostať k svojmu domu, nemôže zabezpečiť akékoľvek udržiavacie práce na ňom, priviesť stavebný materiál, objednať alebo vykonať potrebné stavebné práce. Zo strany žalobcu je legitímne očakávanie, že tieto pomery budú vyriešené súdnou cestou dočasne, tak, aby nebol fyzicky väznený v svojom dome, resp. nútený ho opustiť, limitovať svoj rodinný a súkromný život alebo preliezať ťažko prekonateľné prekážky fyzicky brániace vstupu do jeho nehnuteľnosti, kým sa nerozhodne vo veci samej. Potreba úpravy je neodkladná, zo žalobcu a členov jeho rodiny sa stali bezdomovci, pretože ak by v dome zostali, nemohli by naplňovať základné životné potreby, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. V návrhu žalobca poukazuje na rozhodovaciu prax súdov, ktoré pri menej závažných dôsledkoch tvrdených žalobcami neodkladné opatrenia vydávajú, pričom tiež obmedzujú vlastnícke právo žalovaných dočasne, bezodplatne, a dôvody, pre ktoré žalované strany neumožňujú alebo bránia užívať nehnuteľnosti nevlastníkom pozemkov za účelom cesty, v zásade neskúmajú, nakoľko zisťovanie dôvodu má byť predmetom posudzovania v konaní vo veci samej. Pri posudzovaní nevyhnutnosti dočasnej právnej úpravy súdy posudzujú dôsledok, príčina tohto stavu nemusí byť v tomto štádiu konania osvedčená, ani zisťovaná. Súd prílišným formalizmom a ochranou vlastníckeho práva žalovaných, ktorého obmedzenie by spočívalo v dočasnom umožnení užívania 1,2 m širokého a 56 m dlhého chodníka v jeho vlastníctve, ktorý žalovaní nepotrebujú a sami neužívajú, povýšil ochranu vlastníckeho práva žalovaných nad ochranu zdravia, rodinného a súkromného života, práva na bývanie a domov, dôstojnosť a vlastníckeho práva žalobcu a jeho rodiny, ktoré sú právami rovnako garantovanými ústavou a medzinárodnými dohovormi. Rozhodnutie súdu prvej inštancie a jeho odôvodnenie je na podklade uvedených okolností prekvapivé, v rozpore s doterajšou súdnou praxou, arbitrárne a nepresvedčivé, čím dochádza k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na neodkladné opatrenie v plnom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov konania.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej dočasnej úpravy pomerov, návrh, ako aj odvolanie žalobcu považujú za nedôvodné, a požiadali odvolací súd, aby napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

3.1. Okrem dôvodov zamietnutia návrhu žalobcu uvádzaných v napadnutom uznesení žalovaní žiadali potvrdiť napadnuté uznesenie ako vecne správne aj z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu a z dôvodu neosvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov.

3.2. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu spočíva v právnom základe nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a ktorý je založený na ustanovení § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka. Aktívne legitimovaným v prípade žaloby (vec sama) na základe uplatňovania § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka (a tým aj návrhu) je „vlastník stavby“. Pasívne vecne legitimovaným je „vlastník príslušného pozemku“. Okruh vecne legitimovaných strán sporu je tak určovaný citovanou hmotnoprávnou normou. Toto ustanovenie výslovne ustanovuje aktívne legitimovanú osobu slovami „... na návrh vlastníka stavby ...“ a preto je nevyhnutné, aby žaloba (a teda aj návrh) bola podaná „vlastníkom stavby“. Stavbou tak ako ho má na mysli § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka je v danom prípade rodinný dom so súpisným č. XX (ďalej len "Dom XX"), ktorý bol ku dňu podania návrhu (už tretieho) žalobcu, k 15.04.2021, v podielovom spoluvlastníctve dvoch podielových spoluvlastníkov - žalobcu a žalovanej v 3. rade, pričom žalobca bol (aj stále je) ku dňu 15.04.2021 podielovým spoluvlastníkom so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 3/4. Žalovaná v 3. rade bola (stále je) podielovou spoluvlastníčkou rodinného Domu XX (vrátane pozemkov na parcele. č. 150, 153) o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/4 (viď list vlastníctva č. XXXX). V danom prípade teda ide o nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 77 C. s. p., a z hľadiska hmotného práva je potrebné a nevyhnutné, aby žalobu (návrh) uplatnilo viacero subjektov spoločne. Preto ak sa žalobca ako podielový spoluvlastník stavby výlučne sám (bez ostatných podielových spoluvlastníkov) dožaduje vo veci samej zriadenia vecného bremena podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, a rovnako tak vydania neodkladného opatrenia dôvodiac, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia opiera o osvedčenie nároku podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, je podľa názoru žalovaných napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu žalobcu o nariadenie neodkladného opatrenia vecne správne, pretože na strane žalobcov musia vystupovať všetci podieloví spoluvlastníci Domu XX spoločne. Z ustanovení § 326 a § 327 C. s. p. vyplýva, že navrhovateľ (v tomto prípade žalobca) nesie zodpovednosť (pod následkom odmietnutia návrhu) za obligatórny obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a súd rozhodujúci o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je povinný, a ani oprávnený, vyzývať navrhovateľa na odstránenie prípadných väd/nedostatkov návrhu. Na druhej strane, nesprávne/nedostatočné označenie vecne legitimovaných strán sporu (ktoré odôvodňuje neosvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ku ktorému žaloba vo veci samej smeruje) nie je vadou návrhu, ale je dôvodom pre ktorý je potrebné návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietnuť.

3.3. V súvislosti s otázkou (nedostatku) aktívnej vecnej legitímácie žalovaní ďalej poukazujú na skutočnosť, že podaným návrhom sa žalobca domáha prístupu aj v prospech svojho syna R. C. ml., ktorého žalobca neoznačuje ako stranu sporu na strane aktívne legitimovaných osôb, pričom R. C. ml. je výlučným vlastníkom inej stavby, susediaceho rodinného domu so súpisným č. XX (ďalej len "Dom XX"), v ktorom žije so svojou družkou a deťmi, a s pani F.. T. F. (pôvodná vlastníčka Domu XX do 08.09.2020), nevládna, chorá osoba, o ktorú sa stará jej syn p. F., užíva rodinný Dom XX na základe vecného bremena. Sám žalobca tvrdí, že časť pozemkov žalovaných využíval údajne dlhodobo žalobca, a aj jeho právni predchodcovia, ako aj vlastníci susediacich nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, ktorými bola p. F., od ktorej syn žalobcu, R. C., ml., odkúpil Dom XX spolu s pozemkami na parcelách č. 151 a 152. Žalobca v návrhu ďalej tvrdí, že syn žalobcu, R. C., ml., užíva časť nehnuteľností (rozumej Domu XX) so svojou rodinou, a časť nehnuteľností užíva pani F. so synom. Preto ak žalobca v návrhu opisuje skutkové okolnosti údajnej faktickej nemožnosti prístupu (z oboch strán, nielen zo strany pozemkov žalovaných, ale aj zo strany U.) i pre syna žalobcu, R. C., ml., ako vlastníka Domu XX (iná stavba), a vyjadruje sa o požiadavke prístupu i v jeho prospech ako „osoby odvodzujúcej právo od žalobcu“ (petit návrhu znie v prospech žalobcu a členov jeho domácnosti a členov rodiny žalobcu), potom je nutné považovať návrh žalobcu v tejto časti za zmätočný, nezrozumiteľný a neurčitý, ktorý je potrebné podľa § 327 C. s. p. odmietnuť. Zároveň je tu i dôvod pre nedostatok aktívnej legitímácie, neoznačenie syna R. C., ml. ako žalobcu, ktorý je výlučným vlastníkom Domu XX, a ktorý má vlastnú domácnosť a ktorý užíval Dom XX pred podaním návrhu žalobcu, návrh žalobcu zamietnuť.

3.4. Podľa žalovaných sú i ďalšie dôvody, pre ktoré žalobca neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery: Žalobca (s členmi rodiny a domácnosti) v čase podania žaloby/návrhu Dom XX neužíval (a k dnešnému neužíva), rovnako tak urobil R. C., ml., so svojimi členmi rodiny. Tento stav preto neosvedčuje potrebu dočasnej úpravy pomerov. Okrem toho žalobca iba v rovine tvrdenia (bez osvedčenia svojich tvrdení) opisuje údajné sťažené podmienky bývania (po opustení Domu XX) na inom mieste ako v Dome XX. Toto tvrdenie rovnako nijako neosvedčil. Neosvedčil zásah do práva na ochranu zdravia, rodinného a súkromného života, práva na bývanie a domov, dôstojnosť. Pritom treba zdôrazniť, že Dom XX v stave v akom sa nachádzal ku dňu podania návrhu žalobcu tento stav si spôsobil sám žalobca

s členmi svojej rodiny dlhodobým nestarostlivým, nedbalým, ľahostajným až ignorantským konaním, teda neplnením si povinností vlastníka stavby. Žalovaní ďalej uvádzajú, že faktický prístup zo strany pozemkov žalovaných bez prekážky nemal žalobca s členmi svojej rodiny už od októbra 2020, čo tvrdí sám žalobca nielen v ostatnom (treťom) návrhu, ale aj vo svojom (v poradí prvom (neúspešnom) návrhu zo dňa 09.10.2020 (konanie vedené na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 15C72/2020). Žalobca ním tvrdenú údajnú snahu o kúpu (zabezpečenie si prístupu inak) ničím neosvedčil, a ani neosvedčil tvrdenú údajnú neochotu p. U. odpredať pozemky len v časti, resp. neochotu odpredať pozemky žalobcovi vôbec (prípadne R. C., ml. ako vlastníkovi Domu XX), keď z čestného prehlásenia p. U. zo dňa 14.01.2021 (na ktoré sa žalobca v návrhu odvoláva) žalobcom tvrdené skutočnosti nevyplývajú. Žalobca nevysvetlil (neopísal, neosvedčil), čo mu s ohľadom na skutočnosť, že sa už od 09.10.2020 pokúšal viacerými návrhmi domáhať prístupu len cez pozemky žalovaných (problematiku sporu ktorú dobre pozná) bránilo viac ako 6 mesiacov podať žalobu vo veci samej voči obidvom vlastníkom príťahlých pozemkov (žalovaným a aj p. U.), aby sa dôsledne a spravodlivo skúmalo a vyhodnotilo domnelé právo prístupu žalobcu k Domu XX, a čo mu bránilo podať návrh na neodkladné opatrenie ihneď po zamedzení prístupu aj zo strany p. U. (t. j. ihneď po 04.03.2021) a v čase, kedy Dom XX s členmi svojej rodiny ešte užíval, a to aj voči p. U., aby si aspoň dočasne zabezpečil prístup k Domu XX. Argument žalobcu, že v prípade prístupu zo strany p. U. musí prejsť cez pozemky svojho syna na parcelách č. 151 a 152, a že takýto prístup by bol „zásahom do práv tretích osôb v oveľa väčšej miere neprimeraný“ ako pri prístupe cez pozemky žalovaných je právne absurdný a ohýbajúci právo (keď žalobca návrhom žiada prístup aj pre svojho syna ako člena rodiny). Žalobca (a aj R. C., ml.) svoje vlastníctvo zneužívajú, očakávajú požívanie všetkých práv z vlastníctva, avšak povinnosti z vlastníctva si neplnia, toto zneužívajú na úkor druhých. Ďalej za nepoctivú považujú žalovaní argumentáciu žalobcu, ktorý sa dožaduje neodkladného opatrenia - prístupu cez pozemky žalovaných (nie cez pozemky p. U.) k Domu XX pre seba a členov svojej rodiny, vrátane R. C., ml., ktorý je vlastníkom Domu XX a parc. 151 a 152, argumentujúc že od verejnej komunikácie cez pozemky žalovaných je k Domu XX vzdialenosť 56m, teda vzdialenosť údajne kratšia ako vzdialenosť cez pozemky p. U. a cez pozemky syna žalobcu, ktorá je 76m.

3.5. Žalovaní navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne a žalovaným priznal voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, pretože žalobca v odvolaní neuviedol žiadne také právne ani skutkové okolnosti, ktoré by boli spôsobilé zmeniť napadnuté uznesenie.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C. s. p.), po zistení, že odvolanie je podané včas oprávnenou stranou (§ 355 a § 357 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca sa žalobou vo veci samej domáha zriadenia vecného bremena opísaného v odseku 1.1. tohto uznesenia a zároveň sa domáha proti žalovaným v 1. a 2. rade nariadenia neodkladného opatrenia opísaného v odseku 1.2. tohto uznesenia. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s odôvodnením, že žalobca nepresvedčil súd o nevyhnutnosti potreby dočasnej úpravy vzájomných pomerov medzi ním a žalovanými v 1. a 2. rade, keď súdu presvedčivo nevysvetlil dôvody, pre ktoré mu žalovaní v 1. a v 2. rade bezplatne neumožňujú užívať ich majetok.

6. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia cituje ustanovenia upravujúce inštitút neodkladného opatrenia a správne vykladá podmienky, pri splnení ktorých je možné neodkladné opatrenie nariadiť, keď konštatuje, že na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia sa vyžaduje

osvedčenosť potreby bezodkladne upraviť pomery, keď bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo právo dotknutého subjektu - žalobcu ohrozené. Je pritom nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. Súčasne súd správne konštatuje, že v danej veci ide o stret práva žalovaných v 1. a 2. rade vlastníť majetok a užívať ho a práva žalobcu užívať majetok. Súd prvej inštancie však vykladané citované ustanovenia upravujúce neodkladné opatrenie nesprávne aplikoval, z aplikácie citovaných ustanovení, ktoré súd premietol do dôvodov svojho rozhodnutia je zrejma nelogickosť úvahy súdu prvej inštancie - táto úvaha spočíva v konštatovaní, že žalobca súdu presvedčivo nevysvetlil dôvody, pre ktoré mu žalovaní v 1. a v 2. rade bezplatne neumožňujú užívať ich majetok.

9. Procesnou povinnosťou navrhovateľa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia - v preskúmvanej veci je ním žalobca, je osvedčiť, že jeho práva a oprávnené záujmy sú porušované do tej miery, že je potrebný okamžitý zásah súdu bezodkladným upravením pomerov medzi ním a označenou stranou.

10. Žalobca vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dôvodil tým, že konaním žalovaných v 1. a 2. rade dochádza k obmedzovaniu jeho vlastníckeho práva k stavbe súpisné č. 22, ktorá je jeho obydliím a ku ktorej v dôsledku fyzických prekážok nemá prístupovú cestu. Napriek uvedenému súd prvej inštancie ako dôvod svojho zamietavého rozhodnutia uviedol, že žalobca presvedčivo nevysvetlil dôvody, pre ktoré mu žalovaní v 1. a v 2. rade bezplatne neumožňujú užívať ich majetok. Takéto odôvodnenie nevyhovenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je odvolacím súdom nepreskúmateľné, pretože súd prvej inštancie nevysvetlil, nedal odpoveď na zásadnú otázku konania - či je v predmetnej veci daná potreba bezodkladne upraviť pomery. Dôvody, pre ktoré žalovaní v 1. a v 2. rade neumožňujú žalobcovi užívať ich majetok nie sú v tomto konaní podstatnou otázkou. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nedal odpoveď na argumentáciu žalobcu, vecne sa dôvodmi jeho návrhu nezaoberal. Odvolací súd preto konštatuje porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, ku ktorému došlo tým, že súd prvej inštancie sa nevyrovnal so všetkými relevantnými skutočnosťami a riadne svoje rozhodnutie neodôvodnil, čím spôsobil nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

11. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

12. Podľa § 391 ods. 1 C. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

13. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

14. Podľa § 391 ods. 3 C. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

15. Podľa § 220 ods. 2 C. s. p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Odvolací súd s poukazom na uvedenú argumentáciu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Po vrátení veci súd prvej inštancie opätovne rozhodne, pri odôvodnení svojho rozhodnutia bude dôsledne postupovať podľa § 220 C. s. p., pričom sa vyrovná aj s námietkami žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade uvedenými v odvolaní voči napadnutému uzneseniu, resp. vo vyjadrení k odvolaniu, vyrovná sa najmä s okruhom žalovaných vo vzťahu k žalovanej v 3. rade, pričom sa odvolaciemu súdu javí nedôvodným jej označenie ako neznámeho vlastníka. Súd prvej inštancie sa vyrovná aj s neurčitosťou petitu v časti označenia osôb, v prospech ktorých má byť neodkladné opatrenie nariadené. Po opätovnom preskúmaní dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prvej inštancie opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie postupom podľa § 220 ods. 2 C. s. p. náležite presvedčivo odôvodní, vyrovnaním sa s relevantnými argumentami strán.

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).